

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.869 van 22 april 1999
in de zaak A. 81.561/VII-17.497.**

In zake : 1. Johan LANDRIEU,
2. Marie-Thérèse PUTMAN,
3. Livine PUTMAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. DEWEVER en K. DEWEVER,
kantoor houdende te WAKKEN,
Kasteeldreef 9

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20

tussenkomen partij :

de n.v. Textielververij VAN COPPENOLLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan LANDRIEU, Marie-Thérèse PUTMAN en Livine PUTMAN op 15 december 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 7 september 1998 waarbij hun beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 februari 1998 houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. Textielververij VAN COPPENOLLE, om een inrichting gelegen te 9600 Ronse, Rode Mutsaan 99, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DEWEVER, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. COOLSAET, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVVOOST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 4 januari 1999, de n.v. Textielververij VAN COPPENOLLE,

houder van de bestreden vergunning, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak op basis van de neergelegde stukken als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Aan de Rode Mutsiaan te Ronse wordt sinds de jaren 1920 een textielververij geëxploiteerd;

Het bedrijf van de tussenkomende partij is volgens het gewestplan Oudenaarde gelegen in woonuitbreidingsgebied, palend aan woongebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg. Binnen een straal van 100 meter staan een 20-tal vreemde woningen, waaronder de woningen van verzoekers.

De laatste vergunning vóór de hier bestreden vergunning, werd verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 19 augustus 1993, voor een termijn verstrijkend op 19 augustus 1998.

Deze vergunning bedoelde de kans te geven het bedrijf te herlocaliseren. Daarvóór heeft het bedrijf blijkbaar enige tijd zonder vergunning gewerkt.

2.2. Op 12 augustus 1997 dient de tussenkomende partij een nieuwe vergunningsaanvraag in, niet enkel voor de verdere exploitatie maar ook voor de uitbreiding van de inrichting.

De aflopende vergunning wordt niet voorgelegd, maar uit de bestreden beslissing blijkt dat het vermogen van de machines voor het verven van kunststofvezels wordt verhoogd van 486 kW naar 1.435 kW. En waar het bedrijf tot nog toe niet vergund was te werken tussen 20 uur en 4 uur, wordt nu gevraagd ook 's nachts te mogen werken, zij het dan "zonder rustversturende werkzaamheden".

Tijdens het openbaar onderzoek worden drie bezwaarschriften ingediend.

Na gunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen, de afdeling milieuvergunningen, de Vlaamse Milieumaatschappij en OVAM en na ongunstige adviezen van de afdeling voor ruimtelijke ordening, de provinciale milieudeskundige en de provinciale milieuvergunningscommissie verleent de bestendige deputatie op 5 februari 1998 de gevraagde vergunning.

2.3. Een aantal omwonenden, waaronder eerste en derde verzoeker, tekent beroep aan, onder de vorm van een petitie.

Het beroep wordt behandeld onder de naam van eerste verzoeker.

Op 29 mei 1998 laat de Vlaamse Milieumaatschappij weten haar gunstig advies uit eerste aanleg te behouden.

Op 8 juni 1998 verleent de afdeling stedenbouwkundige vergunningen een ongunstig advies, waarin wordt gesteld:

"(...)

Overwegende dat de op het terrein gelegen constructies werden opgericht vóór de Stedenbouwwet van 29.3.1962; dat echter recent gebouwen werden opgericht waarvoor geen bouwvergunning werd verleend.

Overwegende (dat) de aanvraag een textielververij betreft en dat de inrichting niet verenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften.

Overwegende dat in toepassing van artikel 43, §6, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad.

Overwegende dat de aanvraag een bestendiging van een bedrijf inhoudt dat het woonklimaat van de omgeving en de toekomstige ontsluiting van het achterliggend woonuitbreidingsgebied in het gedrang brengt.

Overwegende dat eveneens niet is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 43, §8, b, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening,

gecoördineerd op 22 oktober 1996, aangezien de milieuvergunningsaanvraag geen van de volgende bepalingen als voorwerp heeft :

- het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting.
- het veranderen van de exploitatie van een inrichting, op voorwaarde dat de verandering geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg heeft.
- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, op grond van artikel 42, §1, 7, en overeenkomstig artikel 43, §2 definitief een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw is verleend.
- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, overeenkomstig artikel 43, §2 definitief een bouwvergunning voor het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw met een gebouw of een vaste inrichting is verleend.

Overwegende dat de aanvraag de hernieuwing van de milieuvergunning voor een bestaande inrichting enerzijds inhoudt en anderzijds de verandering van de inrichting door toevoeging van twee percelen en door uitbreiding; dat dit een vermeerdering van de oppervlakte tot gevolg heeft en voor de uitbreiding niet definitief een bouwvergunning werd verleend, zodat aan de voorwaarden van artikel 43, §8, b van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 niet voldaan is.
(...)"

Op 10 juni verleent de afdeling milieuvergunningen een gunstig advies, behalve voor het werken tussen 20 uur en 4 uur.

Op 26 juni 1998 verleent de gewestelijke milieuvergunningscommissie een gunstig advies. Over het ongunstig stedenbouwkundig advies wordt gezegd:

"Gelet op het feit dat de vertegenwoordiger van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen ter zitting dd. 26 juni 1998 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie heeft gesteld dat het ongunstige advies van 8 juni 1998 niet dient gehandhaafd, aangezien er een procedure lopende is tot herziening van het gewestplan Oudenaarde, waardoor de bedrijfs-terreinen zouden worden ingekleurd als industrie-

grond; dat deze procedure reeds in een beslissend stadium is getreden".

Onder het opschrift "Gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ordening" luidt het:

"Overwegende dat wat de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten betreft dient rekening gehouden met het feit dat er een procedure tot het aanvragen van een Gewestplanwijziging lopende is; dat de bedrijfsterreinen in deze gewestplanwijziging zijn opgenomen; dat de beoogde wijziging voorziet om de terreinen van het bedrijf in te kleuren als industriegrond;

Overwegende dat aan het naastliggende bedrijf, de N.V. TARDEL, waar dezelfde activiteiten plaatsvinden en de ligging volgens het gewestplan dezelfde is, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen vergunning werd verleend voor de verdere exploitatie; dat in deze beslissing eveneens rekening is gehouden met de verwachte gewestplanwijziging;

Overwegende dat mag besloten worden dat vanuit het oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde vergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

Op 29 juli 1998 schrijft de afdeling stedenbouwkundige vergunningen:

"In aansluiting aan ons schrijven van 8 juni 1998 betreffende de hierboven vermelde aanvraag kan ik u thans medelen dat de Vlaamse Regering bij de beslissing tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Oudenaarde de terreinen van het betrokken bedrijf opgenomen heeft in een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter.

De motieven hiervoor waren de volgende:

- de reële behoefte aan bijkomende regionale bedrijventerreinen in het arrondissement Oudenaarde;
- het feit dat het gebied ingesloten zal worden tussen de westelijke lintvormige uitgroeiingen van Ronse en de omgelegde N 60;
- de overgangs- en bufferfunctie (o.a. lawaaihinder) van de locatie tussen het

- bestaand bebouwd weefsel en de N 60 als primaire weg I;
- de potentiële aansluitingsmogelijkheden op de N 60, zonder de belasting van de woonstraten.

De Vlaamse Regering stelde op 7 juli 1998 het voorstel tot herziening van het gewestplan Oudenaarde voorlopig vast. Derhalve brengt de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen een gunstig advies uit over deze aanvraag".

Op 7 september 1998 wordt de bestreden beslissing genomen; de beslissing van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers een eerste middel ontleen aan "de schending van artikel 2 Stedenbouwdecreet, schending van het Gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij K.B. van 24 februari 1977, uit de schending van artikel 5.1.1. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen"; dat zij betogen dat artikel 2 van het Stedenbouwdecreet stelt dat gewestplannen bindende kracht hebben, dat woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd zijn voor groepswoningbouw zolang de bevoegde overheid niet over de ordening van het gebied heeft beslist, dat een woonuitbreidingsgebied aldus een reservegebied is dat in principe onaangeroerd blijft zolang er nog ruimte is voor woningbouw in de eigenlijke

woongebieden, dat er geen plaats is voor industrie, dat de vergunde inrichting een "gigantisch" bedrijf is dat enkel thuishoort in een industriegebied;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt wat volgt :

"Verzoekers stellen dat het bedrijf van de NV VAN COPPENOLLE louter planologisch niet thuishoort in een woonuitbreidingsgebied. Dit is inderdaad het geval en zulks geldt ook bijvoorbeeld voor het aanpalende textielbedrijf NV TARDEL.

Op 31 juli 1998 heeft de Afdeling Stedenbouwkundige vergunningen van de Administratie AROHML evenwel expliciet gunstig advies verleend op basis van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 1998 waarbij het voorstel tot herziening van het gewestplan Oudenaarde voorlopig werd vastgesteld.

De terreinen van de betrokken exploitant NV VAN COPPENOLLE werden opgenomen in een gebied dat zal worden benoemd als "regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter".

De reden van het gewijzigde advies van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw werden integraal overgenomen in motieven van de bestreden beslissing.

De reden van de herziening van het gewestplan Oudenaarde ligt voornamelijk in de reële behoefte tot het bij-creëren van een bijkomend regionaal bedrijventerrein in het arrondissement Oudenaarde.

Zoals de stand van de procedure is bij de redactie van huidige nota, zal de herziening van het gewestplan in de loop van 1999 een feit worden.

Uw Raad heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat uit het KB van 28 december 1972, artikel 5 niet zonder meer kan worden besloten dat een (hinderlijke) inrichting in ieder geval niet zou mogen geëxploiteerd worden in een woonzone, doch dat zij er alleen mogen worden indien de hinder die zij veroorzaken, binnen voor het woongebied aanvaardbare grenzen kan teruggebracht worden onder meer door het opleggen van de exploitatievoorwaarden.

Dit is een discretionair oordeel dat toekomt aan de (vergunningverlenende) overheid. Uw Raad kan hieromtrent uitsluitend onderzoeken of deze overheid in redelijkheid tot het door haar genomen besluit is kunnen komen.

De kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissing is in casu niet aantoonbaar, wel integendeel";

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij van haar kant doet gelden wat volgt :

"(...)

Verzoekers verliezen (...) uit het oog dat een planologische onverenigbaarheid niet noodzakelijk een grond tot weigering van een milieuvergunning moet zijn. De wetgever zelf heeft het immers nodig geacht om te voorzien in uitzonderingsmogelijkheden.

(...)

Thans voorziet art. 43, §6, e.v. Stedenbouwdecreet in een mogelijkheid om bouw- en milieuvergunningen af te leveren voor zonevreemde bedrijven.

De nogal kortzichtige visie van verzoekers dat industriële bedrijven enkel in industriegebieden kunnen worden gevestigd is dus ongenueanceerd en niet correct, en zelfs in strijd met de uitdrukkelijke wil van de wetgever om wél afwijkingen toe te laten.

De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren, worden door verzoekers in hun tweede middel behandeld, zodat verder wordt verwezen naar de repliek op dit tweede middel.

Verzoekers beperken zich in hun eerste middel tot een algemene stelling dat een 'dergelijk bedrijf' niet thuishoort in een woonuitbreidingsgebied.

Verzoekers mogen echter niet uit het oog verliezen dat wanneer een bedrijf een milieuvergunning nodig heeft, het per definitie om een inrichting gaat die hinder met zich brengt voor de buurt en het milieu, zo niet zou geen milieuvergunning noodzakelijk zijn.

Men mag er ook niet van uit gaan dat de regeling voor zonevreemde bedrijven enkel zou mogen worden toegepast op bedrijven die geen onmiddellijke milieu-hinder zouden veroorzaken (R.v.St., B.V.B.A. VAN HOORNWEDER en Zoon, nr. 54.102, 29 juni 1995)";

dat zij daaraan toevoegt dat de overheid nooit een probleem heeft gemaakt van de exploitatie, dat ook in het verleden het bedrijf over een milieuvergunning kon beschikken; dat zij verwijst naar de houding van het gemeentebestuur dat onvoorwaardelijk gunstig adviseerde, ook ten aanzien van andere, gelijkaardige bedrijven; dat, tenslotte zij nog betoogt :

"Maar ook de Vlaamse Regering meent dat in het betrokken woonuitbreidingsgebied plaats is voor zonevreemde bedrijven. Hiervan getuigen in de eerste plaats de bestaande bedrijven die een milieuvergunning hebben gekregen.

Daarenboven wil de Vlaamse Regering duidelijk nog verder gaan. Gelet op de grote behoefte aan terreinen voor industrie in de regio, wordt een gewestplanwijziging doorgevoerd. In het ontwerp-gewestplan (Besluit van de Vlaamse Regering dd. 7 juli 1998) is voorzien dat het gebied waarin het bedrijf van verzoekster tot tussenkomst is gelegen, wordt gewijzigd van woonuitbreidingsgebied naar een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter. Zodra deze wijziging definitief is, is er geen sprake meer van een zonevreemd bedrijf, doch enkel nog van een gewoon bedrijf, dat verzoekers dus onvermijdelijk zullen moeten tolereren";

3.4.1. Overwegende dat artikel 2, § 1 en § 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 luidt als volgt :

"§ 1. De Vlaamse Regering verleent bindende kracht aan de streek-, gewest- en gemeentepannen.

[...]

De plannen hebben verordenende kracht. Zij blijven gelden totdat zij door andere plannen kunnen worden vervangen na een herziening. Er mag alleen van worden afgeweken in de gevallen en in de vormen door dit decreet bepaald.

§ 2. De ontwerpen van streek- of gewestplannen die door de Vlaamse Regering voorlopig zijn vastgesteld hebben slechts bindende en verordenende kracht binnen de grenzen bepaald in de artikelen 43 en 44 van dit decreet";

dat blijkens die bepalingen de milieuvergunning-verlenende overheid rekening moet houden met de bindende kracht van het gewestplan en enkel rekening kan houden met voorlopig vastgestelde ontwerpen van streek- of gewestplannen binnen de grenzen van de artikelen 43 en 44 van hetzelfde decreet; dat evengenoemd artikel 43 onder meer een aantal voorwaarden bevat waaraan moet worden voldaan om een milieuvergunning te verlenen die afwijkt van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan; dat in § 7 van artikel 43 is bepaald dat het naleven van die voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag;

3.4.2. Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing inzake de bestemmingsvoorschriften als volgt luidt :

"Gelet op het ongunstige advies van 8 juni 1998 van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het feit dat de vertegenwoordiger van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen ter zitting dd. 26 juni 1998 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie heeft gesteld dat het ongunstige advies van 8 juni 1998 niet dient gehandhaafd, aangezien er een procedure lopende is tot herziening van het gewestplan Oudenaarde, waardoor de bedrijfsterreinen zouden worden ingekleurd als industriegrond; dat deze procedure reeds in een beslissend stadium is getreden;

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een woonuitbreidingsgebied volgens het gewestplan 'Oudenaarde' en palend aan een woongebied en een landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat de omgeving dicht bebouwd is; dat er binnen een straal van 100 m ca. 20 vreemde woningen staan; dat ten zuiden van het bedrijf een sociale woonwijk gelegen is en ten westen een villawijk;

Overwegende dat wat de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten betreft dient rekening gehouden met het feit dat er een procedure tot het aanvragen van een Gewestplanwijziging lopende is; dat de bedrijfsterreinen in deze gewestplanwijziging zijn opgenomen; dat de beoogde wijziging voorziet om de terreinen van het bedrijf in te kleuren als industriegrond;

Overwegende dat aan het naastliggende bedrijf, de N.V. TARDEL, waar dezelfde activiteiten plaatsvinden en de ligging volgens het gewestplan dezelfde is, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen vergunning werd verleend voor de verdere exploitatie; dat in deze beslissing eveneens rekening is gehouden met de verwachte gewestplanwijziging;

Overwegende dat de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen in een aanvullend schrijven van 29 juli 1998 de aanvraag gunstig adviseert gelet op het feit dat het voorstel tot gedeeltelijke herziening van het gewestplan Oudenaarde voorlopig werd vastgesteld door de Vlaamse Regering; dat dit voorstel o.m. bepaalt dat de bedrijfsterreinen van de N.V. VAN COPPENOLLE opgenomen worden in een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter;

Overwegende dat de motieven voor de wijziging de volgende zijn:

- de reële behoefte aan bijkomende regionale bedrijventerreinen in het arrondissement Oudenaarde;
- het feit dat het gebied ingesloten zal worden tussen de gewestelijke lintvormige uitgroeiingen van Ronse en de omgelegde N60;
- de overgangs- en bufferfunctie (o.a. lawaaihinder) van de locatie tussen het bestaand bebouwd weefsel en de N60 als primaire weg I;
- de potentiële aansluitingsmogelijkheden op de N60, zonder belasting van de woonstraten;

Overwegende dat mag besloten worden dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde vergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...)

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd:

(...)

- voor de stedenbouwkundige aspecten kan worden verwezen naar het standpunt van de terzake bevoegde afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen";

3.4.3. Overwegende dat prima facie uit die motivering blijkt wat volgt : nergens in het bestreden besluit is er sprake van de toepassing van de artikelen 43 en 44 van voornoemd Stedenbouwdecreet; bij de beoordeling van de stedenbouwkundige verenigbaarheid van de inrichting is de verwerende partij niet uitgegaan van de bij het gewestplan vastgestelde bestemming woonuitbreidingsgebied, maar is zij zonder meer uitgegaan van de verwachte toekomstige bestemming industriegebied;

3.4.4. Overwegende dat dergelijke handelwijze een schending lijkt uit te maken van artikel 2 van voornoemd stedenbouwdecreet;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers onder meer aanvoeren dat zij een

enorme continue geluidshinder ondervinden zowel 's nachts als overdag, dat zij het lawaai horen tot in hun woning zodat het onmogelijk is nog enigszins te genieten van hun woning en tuin en dat zij als het ware continu een gezoem horen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant doet gelden dat niet wordt aangetoond in hoeverre het beweerd nadeel groter is dan wat zou berokkend worden door de bestaande exploitatie en dat de vraag rijst waarom in het verleden niet werd gereageerd; dat zij van oordeel is dat het beweerd nadeel moet worden gerelativeerd nu de exploitatie van de tussenkomende partij niet de enige op deze locatie vergunde industriële hinderlijke inrichting is en dat de hinder die wordt aangevoerd eerder het gevolg zou zijn van het niet naleven van de milieuvoorwaarden;

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het ingeroepen nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing omdat volgens de beschrijving van verzoekers zelf de hinder reeds jaren zou bestaan, van vóór de hier bestreden vergunning; dat wat de geluidshinder betreft zij aanvoert wat volgt :

"(...)

Ingevolge een bijzondere milieuvergunningsvoorwaarde heeft verzoekster tot tussenkomst een akoestisch onderzoek laten uitvoeren door een erkend milieudeskundige. Uit de resultaten van dit onderzoek (rapport dd. 28 mei 1998) blijkt dat zowel tijdens de dag als 's avonds de door Vlarem II opgelegde normen worden gerespecteerd. Enkel 's nachts is er een zeer lichte overschrijding met minder dan 10 dBA, zodat hiervoor volgens de geldende normering zelfs geen saneringsplicht geldt. Zodra de gewestplanwijziging definitief is, zal er helemaal geen sprake meer zijn van een overschrijding.

Wél is het zo dat er ter plaatse inderdaad een storend gezoem is, doch dit is niet afkomstig van verzoekster tot tussenkomst. Ook dit blijkt uit voormeld akoestisch onderzoek, waarvan de eindconclusie duidelijk is: 'Een belangrijke kwalitatieve hinder in de omgeving is afkomstig van een sterk tonale bron. Deze is niet afkomstig van de opdrachtgever.' Deze hinder is blijkbaar afkomstig van het bedrijf dat onmiddellijk naast verzoekster tot tussenkomst is gevestigd";

dat zij nog doet gelden dat "de houding en het gedogen door verzoekers (...) de negatie (is) van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel", daar verzoekers sinds de jaren '70 in hun huidige woonst wonen, terwijl het bedrijf daar al sinds de jaren '20 is gevestigd en zij nooit actie ondernomen hebben tegen voorgaande vergunningen, en voorts :

"Verzoekers kunnen dan ook niet, na meer dan twintig jaar verzoekster tot tussenkomst te hebben getolereerd, plots gaan beweren dat haar aanwezigheid (...) een dermate moeilijk te herstellen en ernstig nadeel uitmaakt, dat de normale procedure voor de Raad van State niet meer zou volstaan om, indien hiertoe een grond zou bestaan, een rechtsherstel te bieden.

De schorsingsprocedure is immers een uitzonderlijke procedure waarbij de rechten van verdediging tot het minimum zijn beperkt. Wanneer men decennia lang heeft stilgezeten, moet men nu niet plots van de schorsingsprocedure, bedoeld om in dringende gevallen te kunnen optreden, misbruik gaan maken om het stilzitten van het verleden a.h.w. in te halen";

4.4.1. Overwegende, wat de geluidshinder betreft, dat in de bestreden beslissing te lezen staat wat volgt :

"Overwegende dat er op de inrichting in een drie ploegenstelsel wordt gewerkt; dat, in vergelijking met de vorige vergunning de totale drijfkracht voor rubriek 41: Textiel verhoogd werd van 486 kW naar 1435 kW; dat dit een aanzienlijke uitbreiding is; dat de basisvergunning op 1 januari 1993 vervallen was (er blijken in het bedrijf hierover geen stukken meer terug te vinden zijn); dat de inrichting zodoende dient te voldoen aan de voorwaarden voor nieuwe inrichtingen;

dat het bedrijf niet vergund was om te werken tussen 20.00 u en 04.00 u; dat het nu vraagt om deze bepaling te vervangen door de sectorale normering (rustverstorende werkzaamheden zijn verboden tussen 19.00 u en 07.00 u); dat het deze bepaling wil nakomen door het isoleren van de stookinstallatie en de compressoren, door het vermijden van luidruchtige activiteiten en door bewustmaking van het personeel van de nachtploegen inzake het respecteren van de nachtrust van de burens; dat er tijdens het plaatsbezoek geen overmatig geluid werd waargenomen; dat uit de uitgevoerde geluidsstudie dient te blijken of de inrichting voldoet aan de geluidsnormen van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat tijdens de zitting van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 12 juni 1998 een geluidsstudie werd overhandigd; dat de conclusie hiervan is dat er tijdens de dag en de avond voldaan wordt aan de door Vlarem II opgelegde voorwaarden; dat er tijdens de nacht een overschrijding met minder dan 10 dBA wordt vastgesteld en dat zodoende een sanering niet verplicht is; dat een belangrijke kwalitatieve hinder wordt veroorzaakt door een sterk tonale bron die niet afkomstig is van het bedrijf",

en

"Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd: uit de geluidsstudie blijkt dat de inrichting voldoet aan de geluidsnormen van titel II van het Vlarem voor wat betreft de avond en de dag, voor de avondperiode werd een overschrijding vastgesteld met minder dan 10 dB";

4.4.2. Overwegende dat op basis van de neergelegde stukken in de huidige stand van de procedure er moet worden van uitgegaan, zoals in het bestreden besluit terecht wordt gesteld, dat de inrichting van de tussenkomende partij niet als een bestaande inrichting zoals bepaald in artikel 1.1.2. van Vlarem II kan worden beschouwd; dat voor de beoordeling van de door de beroepsindieners aangevoerde geluidshinder in hoofdzaak werd gesteund op een geluidsstudie overhandigd tijdens de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 12 juni 1998, zoals in het advies van de afdeling milieuvergunningen als volgt was vooropgesteld :

"(...) dat de exploitant in zijn aanvraagdossier nergens aantoont dat de inrichting voldoet aan de geluidsnormen van titel II van het Vlarem; dat aangezien de aanwezigheid van verscheidene huizen in de dichte omgeving, het aangewezen is deze vraag van de exploitant niet in te willigen zolang er geen gegevens omtrent de geluidsproductie van het bedrijf voorhanden zijn";

dat evenwel die geluidsstudie de "voorwaarden voor bestaande inrichtingen van 1e en 2e klasse" heeft gehanteerd, (afdeling 4.5.3. van Vlarem II) en niet de "voorwaarden voor nieuwe veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2" (afdeling 4.5.2. van Vlarem II); dat op basis van de te hanteren richtwaarden van bijlage 2.2.1., 3°, van Vlarem II, te weten, 50 dB(A) overdag, 45 dB(A) 's avonds en 40 dB(A) 's nachts en van de gedane geluidsmetingen in die geluidsstudie wordt besloten dat overdag de richtwaarden niet worden overschreden, dat er 's avonds in twee meetpunten een lichte overschrijding is die zou wegvallen zonder de bijdrage van het tweede bedrijf en dat er 's nachts een overschrijding van maximaal 6 à 7 dB(A) is; dat op grond van die bevindingen in de geluidsstudie onder verwijzing naar artikel 4.5.3.1., § 3, (bestaande inrichtingen)

wordt besloten dat een sanering niet verplicht is; dat die conclusie door de gewestelijke milieuvergunningscommissie en door de verwerende partij in de bestreden beslissing wordt overgenomen en dat zij er blijkbaar de eigen conclusie aan hebben verbonden dat de hinder binnen aanvaardbare perken blijft; dat evenwel toetsing van de gegevens van de geluidsstudie aan de juiste normen, dus de normen voor nieuwe inrichtingen, tot volgend resultaat leidt :

Volgens de geluidsstudie zijn de waarden $L_{A95, 1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid de volgende :

dag (7-19 uur):	47,0 dB(A)
avond (19-22 uur):	42,1 dB(A)
nacht (22-7 uur):	38,2 dB(A).

De richtwaarden van bijlage 2.2.1., 3°, (50/45/40 dB(A)) zijn niet overschreden, dus is artikel 4.5.2.1., § 3, van toepassing dat stelt :

"Het specifiek geluid voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een aanzienlijke verandering heeft uitgemaakt, moet beperkt worden tot de in bijlage 2.2.1. bij dit besluit bepaalde richtwaarde verminderd met 5 dB(A)";

dat daaruit blijkt dat de normen 's avonds en 's nachts vrij zwaar worden overschreden, namelijk met respectievelijk meer dan 5 dB(A) en 10 dB(A); dat dienvolgens redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rust 's avonds en 's nachts in een woongebied ernstig wordt verstoord en het leefklimaat van de omwonenden, zoals verzoekers, dermate aantast dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat het gegeven dat het bedrijf reeds vóór de bestreden vergunning actief was met vergunning en verzoekers toendertijd niet hebben gereageerd niet terzake doet daar die milieu-

vergunning was verstreken en de toestand bij het verstrijken van die termijn helemaal opnieuw moest worden onderzocht; dat de opmerking van de verwerende partij dat de hinder nu niet betekenisvol groter zou zijn dan onder de vroegere vergunning dan ook niet relevant is; dat bijaldien kan worden opgemerkt dat onder de vorige vergunning er tussen 20 uur en 4 uur niet mocht worden geëxploiteerd en dat die vorige vergunning bedoeld was om het bedrijf de kans te geven te herlocaliseren;

Overwegende dat bijgevolg is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. Textielververij VAN COPPENOLLE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 7 september 1998 waarbij het beroep aangetekend door Johan LANDRIEU, Marie-Thérèse PUTMAN en Livine PUTMAN tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 februari 1998 houdende het verlenen van de vergunning aan de n.v. Textielververij VAN COPPENOLLE, om een inrichting gelegen te 9600 Ronse, Rode Mutsaan 99, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig april 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.